

श्लोक बृहदारण्यक उपनिषद्

"असतो मा सद्गमय, तमसो मा ज्योतिर्गमय, मृत्योर्मा अमृतं गमय"
एति एकस्मिन्संस्कृत श्लोके, या बृहदारण्यक उपनिषद् थके नैवेद्यां ह्यस्ति।
एतत् अर्थः, "आमाकं असत्यं थके सत्यं दक्षिणे नयितुं यान्,
अन्धकारं थके आलोकं दक्षिणे नयितुं यान् एवं मृत्युं थके अमृतं दक्षिणे नयितुं यान्।"

एतत् श्लोकं त्रिभिः अंशैः विभज्यते:

1. असतो मा सद्गमयः--एतत् अर्थः "आमाकं असत्यं थके सत्यं दक्षिणे नयितुं यान्।"
एतन् "असत्" मानते मिथ्या वा अनित्यं, एवं "सत्" मानते सत्यं वा शाश्वतम्।
2. तमसो मा ज्योतिर्गमयः--एतत् अर्थः "आमाकं अन्धकारं थके आलोकं दक्षिणे नयितुं यान्।"
एतन् "तमस" मानते अन्धकारं वा अज्ञानता, एवं "ज्योति" मानते आलोकं वा ज्ञानम्।
3. मृत्योर्मा अमृतं गमयः--एतत् अर्थः "आमाकं मृत्युं थके अमृतं दक्षिणे नयितुं यान्।"
एतन् "मृत्यु" मानते मरणशीलता, एवं "अमृत" मानते अमरत्वं वा मुक्तिम्।

एतत् श्लोकं साधारणतः शान्तिकामनां जन्यं पाठ्यम् अस्ति एवं एति एकस्मिन् गीतं
आध्यात्मिकं प्रार्थनाम्।